

Производството е по реда на 12 и сл. от ЗПИИСАННЛСМВЛС.

Настоящото производство е образувано във връзка с изпратено удостоверение по Рамково решение №2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008г., за прилагане на Принципа за взаимно признаване на съдебни решения по наказателни дела, с които се налага наказание лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода за целите на тяхното изпълнение в ЕС.

В съдебно заседание представителят на ОП-Силистра изразява становище за основателност на искането за признаване на решението на Испанските съдебни власти, предвид съдържащите се в удостоверението данни и наличието на предпоставките по ЗПИИСАННЛСМВЛС.

Осъденото лице Г. Н. Ю. изтърпява наложеното му наказание в затвор в Кралство Испания, не се явява в съдебно заседание и не изразява становище. Призован е редовно чрез майка му на постоянния адрес на местоживееене в с.Средище, обл.Силистра, ул.“Димитър Ганев“ №9.

Процесуалният представител на осъденото лице- адв. Желев в съдебно заседание изразява становище за признаване на решението на Испанските съдебни власти. Според адв.Желев наказанието на Ю. следва да се приспособи по правилата на НК за Р България, като в този случай следва да се приложи процедурата на чл.23 НК и бъде определено едно общо наказание от пет години лишаване от свобода. Адв.Желев претендира и за прилагане на разпоредбата на чл.59 НК.

От удостоверението е видно, че с решение №417/2019г., постановено на 24.09.2019г., влязло в сила на 14.08.2020г., четвърти наказателен състав на Окръжен съд Жирона, Автономна област Каталония-Кралство Испания, българския гражданин Г. Н. Ю. от с.Средище, обл.Силистра, ул.“Димитър Ганев“ №9, с ЕГН\*\*\*\*\* е признат за виновен в сексуална експлоатация на други лица.

От придружаващия удостоверението съдебен акт е видно, че съдебното решение е постановено по Съкратено производство 22/2018г. от Окръжен съд Жирона-четвърти наказателен състав, с което българския гражданин е признат за виновен за това, че в периода между месец август и месец септември 2011г. е склонил към проституция пълнолетно лице за което му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от две години и 12 месеца глоба с дневна ставка в размер на 10 евро.

Признат е за виновен и за това, че в периода между месец август 2010г. и м.септември 2011г. е склонил към проституция непълнолетно лице, за което

му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от пет години, или следва да изтърпи общо седем години лишаване от свобода. Деянията са съставомерни по чл.188 1, втора алинея на Наказателния кодекс на Кралство Испания.

Удостоверението по чл.3 от ЗПИИСАННЛСМВЛС е относимо към влезлия в сила акт-Решение на компетентен орган на държава членка на ЕС, което представлява наказателно решение на съд, с което е била ангажирана наказателната отговорност на българския гражданин Г. Н. Ю. и му е наложено наказание лишаване от свобода, т.е. то представлява съдебен акт по смисъла на чл.1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС. Този съдебен акт съдържа необходимите реквизити, предвидени, както в чл.4 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета на ЕС, така и изискванията на приложение №1 от българския ЗПИИСАННЛСМВЛС. Постоянният и настоящият адрес в с.Средище, обл.Силистра, определя и компетентността на Силистренски окръжен съд за признаване на съдебния акт.

Инкриминираните деяния, подобни на описаните в съдебното решение и удостоверението, представляват престъпления и по българския наказателен закон, а именно: чл.155, ал.1 НК и чл.155, ал.5, т.2, вр.с ал.1 НК, за които се предвижда наказание съответно-за първото лишаване от свобода до три години и глоба от 1000 до 3000 лева, а за второто- лишаване от свобода от две до осем години и глоба от пет хиляди до петнадесет хиляди лева. В този смисъл е налице двойна наказуемост, изискуема от чл.8, ал.1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС.

Съобразявайки данните в удостоверението и останалите доказателства, събрани по делото, съдът установи, че не е налице нито една от законово регламентирани отрицателни предпоставки по чл.15, ал.1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС за отказ за признаване и изпълнение. Липсват и такива за частично признаване и изпълнение, съобразно нормата на чл.16 от същия закон.

В случая не се изисква съгласие и на осъденото лице, тъй като съгласно чл.22, ал.2, т.1 от Закона, съдебният акт е изпратен в държава членка на ЕС- Р България, чийто гражданин е осъдения Г. Н. Ю., и в която той има адрес на местоживееене. Независимо от това следва да се посочи, че съгласно доказателствата по делото, съдебния акт и удостоверението са изпратени по искане и със съгласието на осъденото лице.

Според съда не може да бъде удовлетворено искането на адв.Желев за приложение на разпоредбата на чл.23 НК, прилагайки правилата на чл.13, ал.2 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, тъй като тази възможност е неотносима към процедурата по чл.23 НК. Чл.13, ал.2 от Закона касае случаи, когато вида на наказанието в издаващата държава не съответства на това в българското законодателство, а в настоящият казус това не е така, тъй като и двете законодателства предвиждат за конкретните престъпления наказание „лишаване от свобода“. Предвиденото в този текст от Закона приспособяване

се отнася единствено до вида на наказанието, а не до неговия размер. Наложено на Ю. наказание съответства и на изискванията на чл.13, ал.1 от Закона, тъй като предвидения максимален срок на наказанието съгласно българското законодателство, е по-висок от определения за изтърпяване срок на наказанието от издаващата държава.

Приемайки противното, настоящата инстанция би пререшила незаконосъобразно съдебното решение на решаващия съд, което не е предназначението и смисъла на производството по ЗПИИСАННЛСМВЛС.

Съдът не е компетентен да определи и типа на пенициарното заведение в което осъдения следва да изтърпи наказанието си, а следва да се произнесе единствено по режима на изтърпяването му.

Изложените фактически и правни изводи сочат, че са налице основания за признаване и изпълнение на Решение №417/2019г., от 24.09.2019г., влязло в сила на 14.08.2020г., постановено от четвърти наказателен състав на Окръжен съд Жирона, Автономна област Каталония-Кралство Испания, с което българския гражданин Г. Н. Ю. е признат за виновен към склоняване към проституция на пълнолетно и непълнолетно лице, и му е наложено общо наказание лишаване от свобода за срок от седем години. На Ю. е наложена и глоба в размер на 3 600 евро, с равностойност в български лева към момента на постановяване на решението в размер на 7041 /седем хиляди четиридесет и един/ лева.

Съобразно правилата на чл.57, ал.1, т.2 от ЗИНЗС наказанието лишаване от свобода следва да се изтърпи при първоначален строг режим.

Съобразно чл.12, ал.9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС от наказанието следва да се приспадне изтърпяната част за времето от 19.09.2017г., /видно от представеното съдебно решение -л.9/, до влизане на настоящото решение в сила. Според данните в удостоверението, датата на която следва да изтече срокът на наказанието в издаващата държава е 10.11.2024г.

Водейки се от тези си съображения Окръжния съд и на основание чл.12, ал.8 от ЗПИИСАННЛСМВЛС

РЕШИ: